

40 DANA ZA ŽIVOT

25. dan, 18. 10. 2025.

Nakana:

Molimo za roditelje koji se suočavaju s teškim trudnoćama.

Sveto pismo:

Isus se uputi s njima. I kad bijaše već kući nadomak, posla satnik prijatelje s porukom: „Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš pod krov moj. Zato se i ne smatrah dostojnim doći k tebi. Nego – reci riječ da ozdravi sluga moj.“ (Lk 7, 6 - 7)

Razmatranje:

Već pod majčinim srcem u tragičnoj situaciji u kojoj je moj otac izgubio život boreći se za našu domovinu, proživljam tugu, patnju i bol zbog gubitka voljenog oca. Moja majka me rodila, borila se za moj život, jer smo joj moja dva brata i ja još jedino što ostaje živa uspomena na moga oca. Odrastajući bez oca, uvijek sam čeznula i tražila tu neku "ljubav" koju nigdje nisam pronalazila. Nisam nikada imala priliku vidjeti što je to prava ljubav. Kroz odrastanje jedini primjer braka bili su mi baka i djed, čiji život i brak nisu bili bajni. Majka je imala težak, izazovan život s nama. Kako nikada nije primila ljubav od svojih roditelja, nije ju baš ni nama znala pokazati. Kroz mladost postajem buntovna, bahata, cijelo vrijeme i dalje tražeći nešto što će ispuniti tu neku prazninu u mojoj nutrini. Ulazim u veze. S 15 godina ulazim u vezu koja je trajala dvije godine. Taj dečko je bio dobra duša, ali je u alkoholu postajao nešto potpuno drugačije. Uz njega postajem slična njemu, počinjem piti i ja. Znalo se događati da mamurna idem u školu ili čak ne odem u školu... Nakon nekog vremena, doživio je prometnu nesreću u kojoj je jedva izvukao živu glavu. Ta nesreća me navodi na razmišljanje o smislu života. Kako smo živjeli u istoj zgradi prvih nekoliko mjeseci živio je kod nas, jer nije mogao uz stepenice. Nismo bili u braku, a živjeli smo brak. Nakon nekog vremena, prekinula sam tu vezu. I onda dolazi razdoblje "preboljenja", u izlascima s društvom, pijančevanjima da "ubijem tugu"... Jednog ponedjeljka ostajem na cjedilu i iz dosade odlazim s majkom na jedan molitveni susret. Doživljam oduševljenje, tu se u mom srcu nešto zapalilo, ali zbog samog grijeha nisam se mogla potpuno otvoriti. Oduševljenje me nosilo, ali jedan period sam živjela na dva stolca. Dubine su čeznule za Bogom, a grijeh i padovi vukli su me na drugu stranu. Vjerujem da se Bog snažno borio za mene, sve do jedne večeri kad sam u zavapila iskreno iz srca, da sama ne mogu i da trebam Njegovu pomoć. Moj Gospodin me uslišio, primio me za ruku i izvukao iz

blata. Milosrdno mi je darovao oslobođenje od svih starih navika. Prestala sam psovati, pušiti, piti. Željela sam živjeti u Njemu i ništa drugo više nije bilo potrebno, pronašla sam ono nešto što sam tražila da ispuni moju prazninu! Na jednom klanjanju sam napisala molitvu za svog budućeg muža, da molim Gospodina da mi u život pošalje nekoga kome će On biti na prvom mjestu, koji će željeti imati puno djece i da u zahvalu jedno ili dvoje od njih postanu svećenik, redovnik ili redovnica. U tom periodu mog obraćenja družila sam se s jednom djevojkom, danas mojom vjenčanom kumom, koja je iz velike obitelji, sa sedmero djece. Kroz druženje s njom upoznajem i njenog brata koji je s nama znao služiti na molitvenim susretima u slavljeničkom timu. Kako sam svaku večer molila krunicu, tu jednu večer sam se povukla u njenu sobu i na drugoj desetici osjetim da se vrata otvaraju i da netko ulazi, a na moje iznenađenje njezin brat progovara i pita me može li mi se pridružiti. Tu sam večer prvi puta molila krunicu s osobom za koju nisam ni pomislila da bi mogao biti moj muž. Teme su samo navirale, isti pogledi na život, isti ciljevi, biti Božji i služiti Mu cijelim svojim bićem, otvorenost životu... Sve ono što sam molila, sve ono što sam željela, Gospodin mi je poslao! Živjeli smo čistoću, izgrađivali smo jedno drugo. U našoj vezi snagu smo pronalazili u molitvi krunice, a nakon dvije i pol godine smo se vjenčali i obećali da ćemo se ljubiti i poštovati u sve dane svoga života! U 13 godina braka dobili smo šestero predivne djece (za sada). Gospodin me je blagoslovio trudnoćama bez komplikacija, lakim porodima, sve do trudnoće s našim zadnjim sinom. U devetom tjednu operaciji zbog ciste koja je sve zakomplicirala te su mi hitno morali odstraniti desni jajnik i jajovod. Bog, koji je pravedni sudac, koji je sam životvorac, dosudio je da u toj trudnoći pobjedu odnesemo i beba i ja! 30. 5. 2024. u naručje primamo našeg Daniela, čije ime nosi značenje 'Bog je moj sudac'! Naši Gabriel, Petra, Jona, Rebeka, Iva i Daniel su naše najveće bogatstvo i blagoslov od Boga. Ovo što mi imamo je neprocjenjivo!

Josipa Marinović

Molitva:

Sveti Leopolde Bogdane Mandiću, tebe je božanski Spasitelj učinio savršenim oruđem svoga neizmjernog milosrđa u sakramentu pokore. Molimo te, isprosi nam milost, da se često i dobro ispovijedamo te da živimo slobodni od svakoga grijeha i postignemo savršenstvo na koje nas poziva Gospodin. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetom, kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova, amen.